

PÉCS

POLITIKAI VEGYESTARTALMU HETILAP.

Hirdetéseket

el fogad a kiadóhivatal (lyceumi könyvnyomda), hol mindenkor a legutányabb árak szabotnak. Minden publikált hirdetés után 30 kr. helyegdíj fizetendő.

Nyittdterben egy sor 10 kr.

Kéziratok

a szerkesztőségbe (lyceumi könyvnyomda) küldendők.

Előfizetési ár:

Egész évre . . . . . 5 frt — kr.
Félévre . . . . . 2 „ 50 „
Negyedévre . . . . . 1 „ 25 „

Községeknek, körjegyzőknek, néptanítóknak:

Egész évre 4 frt, — fél évre 2 frt

Egyes szám ára 10 kr.

Kapható a kiadóhivatalban, Valentin Károly fia, Domján J., Engel Lajos, Greiner Lipót kereskedésében és Tass Vilmos dohányüzemében.

Megjelenik hetenként kétszer.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: lyceumi könyvnyomda.

Kéziratok nem adtnak vissza.

Még egyszer a baranyavári ügy.

Hogy országos ügyek vezetésénél és elintézésénél a magos diplomatiának az egyéni erkölcsi érzetet gyakran sértő s az erősebb jogára támaszkodó casuistikus h. mis feltevéseivel s ezekből levont gyakran erkölcstelen okoskodásaival találkozunk, ezt tapasztalható tudja mindenki, ha országos események iránt némileg érdeklődik.

De szem előtt tartva a diplomatiakra nézve már a 15-ik században XI. Lajos francia király által kiejtett s hazája naggyá fejlesztése érdekében általa híven gyakorlati érvényre is emelt ama mondatot, hogy: „Qui non scit dissimulare, non scit regnare,“ a nemzeti nagy aspiratiók lendítése és megvalósítása indokából e diplomatiái sakk-huzások mint — mondhatnók — szükséges rosszak nemcsak eltűnendők, hanem honalkotni törekvő magos röptükben enyhén bírálndók is el! Önzetlen s az összhaza javára eső nagy célok sok — társadalmilag kevésbé acceptált — eszközt szentesítenek!

De mennyire másként áll ez a helyi érdekű közügyek hivatalos vezetésénél! Az ezeknek kezelője nem haladhat a dissimulatio, tehát színlelt palástolás lábbicamító göröngyökkel teit szurdokaiban, hanem csak az erkölcsi és anyagi igazság nyílt és napvilágította igaz útjain futhatja be sikeresen és bizteltre buzdítóan pályáját! Ő nincs hivata

nagy politikát csinálni, mert ha erre érez magában hajlandóságot és főleg tehetséget, ám ugy éberszeze fel a netán benne szunadozó e képességet s érvényesítse azt oly állásban a melyben ez honoráltatik; de jelenlegi helyzetében, erkölcsi érzetének ily veszélyesen görvélyes nyilvánulásában, amídon csak sújtó marasztalását hívja ki minden igaz embernek, egyuttal nevétségessé is lesz mint az ács, ki kontárkodó felületességében Archimedesnek véli magát!

E bevezetés után azonban le a kalapokkal, mert egy haldokló beteg és egy öngyilkosság előtt állunk! A haldokló beteg Jánosi Antal baranyavári körjegyző s ennek botrányos fegyelmi ügye, az öngyilkossági esetet pedig a vármegye alispánjának ez ügyben hozott s a „Pécs“ f. é. 51-ik számában egész terjedelmében közölt s ha lehet — ez ügyet még botrányosabbá tett fegyelmi határozatában szemléljük. Hódoljunk azonban humanus érzelmünknek s ne zavarjuk a beteg agóniáját, foglalozzunk inkább az öngyilkossági esettel, de nem fölületes hullá szemle, hanem részletes boncolás alakjában.

Ha valaki elolvassa az alispán határozat rend lkező részét, első percre ama benyomást nyeri, hogy itt egy tisztán fegyelmi vétséggel állunk szemben, amely mint olyan, az alispán gyótró erélye és önhirdette lelkiismeretes igazságszeretete foly-

tán, talán kissé túl szigoruan is lön megtorolva s így szívünk gyengédebb húrjában, az érzékeny sújtó irányában, még a száanalom érzetét is felébresztve érezzük. De mennyire nagy leend teljes kiábrándulásunkat előidéző ámulatum, amídon a nagybecsű határozat indokolásából, nevezetesen annak első 8 pontjából, panaszolt körjegyzőnek nemcsak a lehető legsúlyosabb fegyelmi vétségeiről, hanem: a hivatalos hatalom mali visszaélés, közzsarolás, okirathamisítás, csalás és sikkasztás büntényeinek általa történt elkövetéséről is oly genialis könnyedséggel értesítettünk.

Az első határozati csodaszerelességgel találkozunk mindjárt az indoklás kezdő soraiiban, a melyekben e körjegyzőről enyhítő körülményeként az mondatik: „és más részt tekintettel kellett lenni arra is, hogy panaszolt panaszolt eljárásából másokra anyagi kár nem igen származott.“ Ez nem jogi beszéd, nem jogi terminus technicus, hanem igenis nagyértvű jogi absurdum. Mert a panaszolt körjegyző eljárásából vagy származott valakire kár, vagy nem; ha igen, ugy a kár nagysága különböző fokozataiban jelezhető sőt jelezendő is, mert a büntetés kiszabásánál beszámítás alá jó, ezt értjük; de holmi „nem igen származott károkról“ a jogtudomány eddigelé

A „PÉCS“ TÁRSÁJA.

Weinlichné Babett asszony éjféli kirándulása.

Galiciái idilli Sacher Masochtól.

Némétről fordította Szikra Odo.

(A „Pécs“ eredeti tárcaja.)

Weinlich éjfélok fölébredt. Csodálkozva áll föl ágyában, mert ilyesmi még soha világéletében nem esett meg vele. A renkívüli egyáltalán messzi volt tőle, a romantikának nem volt barátja, s irodalmi szükségleteit teljesen kielégítette a hivatalos lembérgi újság meg a krakkói kalendárium.

Körülnézett. A hold fényesen besütött a szobába s éles, sötét árnyékokat rajzolt a pallóra. Az ablak előtt egy magas fehér alak mozgott s integetett kinyújtott karjával. A jámbor Weinlich kezdette magát nem éppen a legjobban érezni. Elmondotta magának, hogy ez egyszer kivételképp nem eresztették le a függönyt, s épp az ablak előtt egy virágzó almafa áll; de mindez vajmi keveset segített rajta, borzadás futott végig minden tagján, s ezenfölül még ezek a gyakran hallott irtózatok szavak is eszébe ötlöttek: A halottak gyorsan nyargalnak.

Nem tudta, hogy e szavak Bürger Eleonóraéi, egyáltalán nem tudta, honnan vette őket, elég az hozzá, nyugtalanították, s ő amenny igazában beleje bujt takarójába.

„De ha leeresztem is azt a függönyt,“ gondolta, „ez az iszonytató kísértés azért még se fog megszűnni.“ De Weinlich ebben a pldanatban a világ minden kinséért se keit volna föl. Mint amolyan igazándi német tehát nejt hitta segítségül, aki a szomszéd szobában aludt.

„Babett!“ kezdé. A szóitott nem mozdult. „Babett!“ kiáltott még egyszer, „alszol?“

Babett valóban aludni látszott, még pedig erősen, mert nem adott feleletet. Weinlichen a jogos fölhaborodás egy neme vett erőt. Hogyan alhatik az ő neje olyankor, amikor ő ében van s a hold és az almafa mindenféle, epenséggel nem batorító játékot úz? Aztán meg kétséget se szenved, ő volt mindennek az oka, nem eresztette le a függönyt, s a köteleességet mulasztó most gondtalanul nyugszik párnái közt, míg az ő homlokán a hidegveritek gyöngyözik ala.

„Babett!“ kiáltotta most Weinlich egészséges tüdejének összes erejével, de szava elhangzott s megint az előbbi esénd állott be.

„Nem, hiszen az lehetetlen, hogy ne halljon.“ folytatta Weinlich, miközben újra föltámaszkodott ágyában s akár egy színész,

ki a szinpadon monológot mond, fönnhangon beszélt magával, „csak tettei magát, mintha aludnék, nem akarja odahagyni a meleg ágyat, ez az.“

Egy ideig föllet, aztán ujjent elkialtotta magát: „Babett! Babett! Babett!“

Senkise mozdult.

„Megharagítasz,“ folytatta Weinlich, „komojyan megharagítasz. Tudod, hogy jámbor lélek vagyok, ez ellen minden alkalommal vétkezel; de vannak dolgok, melyeket egyáltalán nem török. Iziben fölkelj ám, vagy — nyugam kelek föl.“

„Semmi felelet.“

„Babett!“ kiáltotta Weinlich haragja tetőpontján.

Megint csak esénd minden.

„Jól van — megállj csak —. Mérgében elfeledett holdat, almafát s gyorsan nyargalászó holtakat, kiugrott ágyából, berontott a mellékszobába s elmulva állott meg közepén. Itt sem volt leeresztve a függöny, s ezenfölül meg az ablak is nyitva volt. A hold fényesen bevilágított s ép Weinlichné Babett asszony fehér fekvőhelyét árasztotta el sugaraival, s ez a fekvőhely üres volt.

„Vajjon hol van? Hol van az én feleségem?“ gondolta Weinlich aki lassan-lassan magához tért; „még kitelik tőle, hogy éjféli idején,holdfény mellett sétákat tesz a kertben.“

legalább mitsem tud s hacsak ezen alispáni határozat jelességénél fogva nem leend hivatal e komoly szaktudományban új aerát alkotni, úgy a fönti kifejezés a jövőben is csak az marad, a mi ma: egy nagy jogi nonsens! Avagy palástolni óhaját a határozat azt, amit éppen így domborított ki akaratlanul legjobban? Mondjuk rá az alispántól ímént eltanult dönthetetlen logikával, hogy: bizonyosan talán! Ez ugyan magában véve mind igen szép dolog, csak hogy a Delphi jósdá firtangjai jogi axiomát ma már nálunk sem képezhetnek!

De olvassuk csak tovább pontonként az alispán által felállított érdekes minősítéseket. Ugyanis: az 1. pontban azt, hogy az 1889. évi községi pótdadó-főkönyvben az előírás kivételével semmiféle bevezetés nem történt s hogy a legelő- és fogyasztási adó ugy az 1888. mint 1889. években szabálytalanul lett kivéve, az alispán egyszerű „mulasztásnak” minősíti. Hát akkor a körözvények esetleges szabálytalan továbbítását ugyan minek nevezné el az alispán? Mi ezt igenis mulasztásnak, amazt pedig a törvényes fenálló rendelkezletekben megszabott köteletségének hanyag megsértését illusztráló súlyos fegyelmi vétségnek tartjuk.

A 2. pontban ama körülményt, hogy „a körjegyző egy adózótól, ennek adókönyvecskéjében teljesített nyugtatás tanúsága szerint 39 frt 30 krt szed be, a vonatkozó beszédés lájstromban pedig csak 9 frt 30 krt tüntet ki bevételvezett összegként s így a fent jelzett lájstromot az illető adókönyvecskével összehangba nem hozva, inkább a 30 frtnyi többletet megtartja, saját céljaira elhasználja s a vizsgálat alatt nagy ijedtében

ezen összeget káros félnek állítólag utóbb visszaadja,” ezt az alispán ur „szabálytalan-ságnak” méltóztatik elkeresztelni. — No mi ezt részinkről határozottan szándékos csalásnak, hivatalos hatalommal visszaélésnek, közszarolásnak és sikkasztásnak minősítjük s ha a fent érintett állítólagos vagy mint az alispán mondja: „állításában meg nem cáfolt” visszafizetés csakugyan megtörtént, ugy e körülményt bűnügyileg enyhítő, de a büntető eljárás mellőzését indokoltá tevő mentő körülménynek nem tekinthetjük.

A 3. pontban azt, hogy: „a körjegyző a községi pótdadót nem az előírt, hanem az önmegállapította kulcs szerint vette ki,” ezt az alispán: „köteletség sértésnek” mondja — Mi pedig bátrak volnánk ezt is, a leghatalmasabb és legvakmerőbb hivatalos hatalommal visszaélésnek qualificálni.

A 4. pontban: „hogy a monostori fogyasztási adó a vidéki adózókra is kivetített,” azt az alispán: „panaszlottat terhelő eljárásnak” jelzi. Sajnálatunkra ebben is eltér nézetünk, mert mi ezt is hivatalos hatalommal visszaélésnek tartjuk.

Az 5. pontban, hogy az ottani ázsiai állapotok folytán: „az összes számok, adókönyvek és fizetési lájstromok hitelüktől teljesen megfosztattak,” ugyan az alispán sem nevezi teljes rendnek, szerintünk azonban ez a törvényben és rendeletekben körvonalozott kötelmek legmerészebb megsértését tanúsító fegyelmi vétséget involválja.

Teljes tárgyilagosságunk beigazolásául, az alispánnak a 6. pontban jelzettekre vonatkozólag kifejezett álláspontját mi is elfogadjuk.

A 7. pontban azon körülményben, hogy: „a körjegyző tudva és feleltes hatóságainak bizalmával visszaélve, kiállított hamis tartalmu bizonyítványok aláíratásával adóleírásokat eszközölt ki,” az alispán csak súlyos fegyelmi vétséget lát, mi ellenben még egy kis okérthamisítást és csalást is konstatálnánk.

Végül a 8. pontban, mely kiderítettnek állítja, hogy: „panaszlott körjegyző egy ingatlan eladása tárgyában kötött adás-vevési szerződésben a tényleges 700 frtnyi vételár helyett csak 100 frtot tüntetett ki s átíratás és illeték címén vevőtől 26 forint 80 krt vett fel, de az illeték lefizetése helyett ez összeget megtartotta és saját céljaira elhasználta,” alispán e csekélysegeket minősítendő nem nyilatkozik, hanem stoikus souverain hallgatással ezt ugy látszik másokra bizza. — Szokott előzékenységünkkel tehát, e 8-ik pontban foglaltakat mi csalás és közsikkasztás büntetteinek minősítjük.

Mindezeknek élethíven történt elősorolása után, akadhat-e csak egy oly részrehajló ember, aki e fegyelmi vétségi, e súlyos fegyelmi vétségi halmazatok — és bűnhalmazatokkal szemben, melyeket maga az alispán sorol elő, ennek atyai gyenge ítéletét felfogni, még inkább megemészteni képes?

Ha valaki, ugy mi, tán melegebben átérve, mint az alispán ur, szem előtt tartandónak valjuk ama közmondást, hogy: „könnyű kényeret elvenni, de nehéz adni!” De csak azon határig fogadjuk ezt el, a melynek zárpontját még emberi gyengek képezik, mert a hol már a bűn ütötte fel sátorát,

Kezdte nejét keresni. Nem köllötti gyertyát gyújtania, mert a hold csaknem kirívólag megvilágította a szobák mindegyikét. Az egész házban kereste. Aztán fölvette hálókontósát s vérpisros szattyánból készült házi eszímáját, s a kertben kereste. Eredménytelenül.

„Tán csak meg nem szökött?” kérdezte magától, — a cselédeket meg nem költhetem föl, csak nevétségessé tennem magamat; de hol lehet?” Visszatért szobájába, leeresztelte a függönyt, ágyára dőlt s gondolkodott az a gondolkodás közben újfént elaludt.

Midőn Weinlich reggel fölébredt, a nap már fényesen bevilágított szobájába. Kinn a kertben csiripeltek a madarak. Eszébe ötlött a történt dolog, föluggrott s izgatottan neje szobájába sietett s középen ismét amintan állott meg. Babet nyugodtan feküdt párnái közt az aludt; ajkát gyermeked mosoly lehegte körül.

„Babet!” kiáltotta.
 „A nő fölébredt s bámulva tekintett rá.
 „Hát ébren vagy már?” mormolta.
 „Igenis, ébren,” viszonzotta a férj komor arccal, „s az éjtszaka is ébren voltam, s a szabadban voltam, s te — te oda voltál — hol voltál? valid meg!”
 Babet kacagni kezdett.
 „Tüstént megmondád, hol voltál!”
 „Hát hol lehettem volna másutt, mint az ágyamban?”
 „Az ágyad üres volt.”
 „Ezt te almodtad, Weinlich.”

„Nem szoktam ényitottszemmel álmodni.”
 „Eh! Bolond vagy.”

Weinlichné Babet asszony egy dall zongorisólva, mint rendszeren, két perc alatt teljesen fölöltözöködött s hozza fogott a kávéfőzéshez. Nyugalma s vidámsága teljes tökéletesen megszavarta Weinlichét. Vegre tán mégis csak álmodott? Hogy szerezzen magának bizonyosságot? Neje, valahányszor csak firtatni akarta, mindannyiszor a szeme közé nevetett. A cselédeket pedig csak nem kerdezhetto! Bezegett lett volna mende-monda nemcsak a házban hanem a faluban is, sőt az egész vidéken. Mit tehetett volna mást, ketséggel szive en mindennapi foglalatosságot után látott, ami mellett persze se tulpiros arcat, se hasúkját, de meg eltágyát se vesztette el.

Weinlich jóra való, derék német gazda volt egy galiciai nemesi telken, mely jól félreesett a császár-utóll; kora reggeltől késő estig kinn a szantóföldekben, az erdőben vagy a kiterjedt gazdaság más egyéb helyein volt elfoglalva. Folyton-folyvást meryelődött. Ez volt az egyedüli érzés, mely hivatalával össze volt egyeztethető; hogy magat gyöngedebb érzelmeknek vagy éppen ketségnek engedje át, arra nem igen maradt ideje. Földesura a fővárosban lakott s egy évben legfőbb egyszer rándult jószágára, hogy meglekintse s egy kissé vadászson rajta. Weinlich tehát a termékeny galiciai síkság közepett a mezítábor parasztkozt amolyan uralkodó féte volt.

Neje — egy német gyarmatos leánya Winikből, Lemberg mellett — szép, derek és szerény asszony volt. Cak kevéssé haladta meg a huszát s majdnem tíz évvel volt újabb ferjénél. Valamint ez a jószágon, ugy gazdálkodott ő egész nap a házban. Ha elfött az est, örült, ha leülhetett s nem köllött fölkelnie.

Nem gondolt se szerelmi kalandokra, se divatra, se toalettjére, teljesleg lehetetlen volt ilyesmikre gondolnia. Megelegetett avval hogy a hosszú tél estében egyszer megint jó könyvet olvashatott.

Piros-pozsgas arca a szöke fűrtjei s fehér fözőféskeje alkotta egyszerű keretből ugyancsak hamiskásan s telides-ten kehemmel mosolygott éte, s erővel teljes idomai majd hogy meg nem repeztettek körülte suhogó mosoruhagat. Babet olyan asszony volt, aki barkinek is tetszhetett, de esse agában sem volt a ferjának meg csak tekintetet is magára vonnia.

Mindaméltt Weinlich amazz éj óta nem bizalmatlan-sággal ügyelte meg. Mindéddig oly jól álték Neje ket szép egészséges gyermekkel ajándékozta meg, kok oly viruló szímben voltak, akár a fán az alma. S ma most ketséges volt minden. Vagy tán megis álmodott. S ha ébren volt, nem látott-e roppant izgatottságban tán rosszul?

Történt ekközben, hogy Weinlich egy nap a kolomeai vásárra utazott, s amint késő éjtszaka hazatért, nejét sem a hálószobában, sem egyebütt a házban nem találta.

ott a sértett jogérzet — és jogrendnek teljes elégtétel szolgálhatandó!

Hisz ha az alispán ily dolgokat pénzbírsággal intéz el, vajjon minő végfagyasztó és a sötét középkor bozadályaira emlékeztető criminalis büntényeket praetendál a közhivatalnoktól arra, hogy ellenében a hivatalvesztést kimondja?!

Tehát az alispán el is mert nagy jogérzetével az ügyben csakugyan nem látott semmi olyat, mely őt az 1886. évi XXII. t. cz. 106. §-a második bekezdésében elrendelt egyik vagy másik alternatíva követésére készítette volna? Honnan egyszerre e véghetlen nagy bonhomia?

Annál inkább meglepő, mert hisz még nem nagyon rég így szólt az ének, hogy: „velünk vonult be a justitia!“ Vagy tán a másik nagy mondás, hogy: „fátyol a multra“ most oda módosított, hogy: „pokróc a jelenre?“

Felelemeljük mi ha kell és ha arra a körülmények által kénszerítettünk egy a pokrócot, mint a fátyolt! Fel, ki méletlenül!

Veritas.

Levél a szerkesztőhöz.

Nagya becsült szerkesztő úr!

Becsés lapjának 41. számában egy valaki neve aláírása nélkül „Egy ékeskesztés és következményei“ cím alatt vastag elfogultsággal toxológiát ír azon tény mellett, mely világi bíróság előtt megoldást nyert s mely felett már az ítélet is kimondatott.

Szerény véleményem szerint annak, a ki a nyilvános téren valami tárgyat bolygat, ha tisztességes ember, azt tárgyilagosan és őszintén kellene előadni; mivel azonban becsés lapjának fentnevezett cikk csak sanda szemekkel nézi az igazság átható sugarait, a cikk írójaival — hisz sejtem, hogy ki lehet a kis öcsése — komalyabb polemika becsátkozni nincs szándékom. A kérdés törvényes megoldást nyert, s a felett hosszabbban csevegni teljesen felesleges; a mennyiben pedig a stilyázoló csekély személyiséggel is foglalkozik, sőt engemet Bonyhádról Erdélybe

megszóktat akkor, midőn hat évi távollét után halás gyermeki vágtyól indítatva szülőim meglátogatása céljából indultam utnak Erdélybe, tisztelettel megkértem a tekintetes szerkesztő urat, miszerint eme soraimat közölni kegyeskedjék:

En se meg nem hátráltam, se meg nem szóktem senki elől életemben, főleg akkor, midőn az igazság erős tudata eljárásomat helyeselte. Továbbá nagyfokú türelmet bizonyítja az is, miszerint ifjú ábrándozók stilyakoriatait is legalább gunymosom nélkül tudom olvasni. Nehogy azonban az illetőt és engemet Erdélybe szóktetést szárnypróbáltatásai máskor a vakmerőség vihara által learusként a magasba ragadhassák, ime elmondok neki egy kis mesésékét:

Egyszer egy tisztességes özvegy mosónának volt egy kis csacsija. Az özvegy nő a kis fülest a vásárra vitte, hogy eladja és ott már némi árt is ígértet érte. A szelid állat a nagy vásáron az erősebb és nagyobb állatok láttára hol kék, hol fekete színt váltott. Azonban látván, hogy a többi állatok szarvukkal egymással dulakodni is mernek, ő is ugrándozni kezdett. Erre a vevő a jámbor párában rosz tulajdonságokat gyanítva, nem vette meg. Így történt azután, hogy az özvegy asszonyok megmaradt a kis csacsija. — A mese eddig tart. Ez ügyet részemről teljesen befejeztem nyilvánítva, maradtam a tekintetes szerkesztő urnak hazáulni tisztelettel kész szolgálja

Bonyhád, 1891. aug. 17.

Sikó Ernő*)
ev. ref. lelkész.

*) Sikó Ernő úr lapunkban ezeltől egy hóval megtámadtatván, kötelességünknek tartjuk válasza közlését, pár a polemikának, különösen e téren, nem vagyunk barátai.

A szerk.

H Y M E N.

Hymen. Kardosvasszky úr. Kardos Kálmán szegszárdi kir. aligazgész, f. hó 20-án vezetett előtérhez özv. Forster Zsigmondné született Döry Emma leányát; Gizelett, — Borsitzky Ignác gyónki jbirósági iktató eljegyzte Budapesten özv. Fáy Ignácé szül. Kiss Zsuzsánna urnót. — Brand Ede fiúmei tanár eljegyezte Varga Alajos mohácsi ügyvéd leányát: Etelkát.

Áthelyezés. Micsinyei Ferencz sárbogárdi vasuti állomásfőnök áthelyeztetett Trecseny-Teplitzbe. Helyét Kaufmann József dombóvári állomásfőnökkel töltötték be.

A „Mecsek-Egyesület“ — mint már mult számunkban jeleztük — kijelölte a Kisrét-Kantavár-Mélyvölgy-mánfai utvonalát. A jelzés a Kisrét északi oldalának középső részén kiemelkedő fa sudarán kezdődik vörös színnel s a kantavári (sajnos hogy hozzáférhetetlen) romok és forrás mellett elhaladva vezet a nagy mélyvölgyi forrásokhoz. Az utolsó forrás mellett (mely a völgy mánfai kijárásához közel, egy mészeget kemence közvetlen szomszédságában fekszik) egy nyugati irányba tartó völgyben, pár lépés távra találjuk a mánfai barlang nyílását, mely hatalmas sziklahasadék impozáns képet nyújt a szemlélőnek. A jelzés után tovább haladva kiérünk az országruta s innét pár száz lépésre nyúlunk a régi s történelmileg becses kápolnára. Egy más utvonallal is ki van már jelölve, magyar-ürögh-jakabhegyi út. A jelzés fehér színnel történik és a Magyar-ürögh község északi részén levő elágazásnál kezdődik s elég jól járható uton vezet a kirándulót vidékünk e regényesen szép pontjához, melynek értéke nagyon fog emelkedni ha az egyesület által tervezett kilátótorony el fog készülni. Figyelmeztetjük egyuttal a kirándulókat, hogy csak a fehér színnel jelölt utat kövessék, mert a piros színnel történt s itt-ott még meglévő jelölés nagy kerülővel vezet a célhoz. Ugy vagyunk értesülve, hogy legközelebb a lapisi vadász-ház, vágóti vonal s ebből kiágazólag a remeterét-orfú-abaliget, lapis-mélyvölgyi, lapiskiréti utak s a „Mecsek-esücs“ lesznek jelölve s egyuttal a már kijelölt vonalokon szükséges és munkában lévő jelző oszlopok kiállítva.

Városi iskolaszéki ülés lesz ma szombatn d. u. 3 órakor.

Rácz Gusztai az újdonsült cigányprimás melfő nagybátyjához, Rácz Palihoz; minden jel arra mutat, hogy ő egyenes örököse Rácz Pali művészetének és dicsőségének. Csak nem rég Jónás bandájának volt tagja; ott nem hagyta érvenyesülni. Szerencsére akadt felfedezője: Milodanovits Simon huszárkapitány, ki ép oly jeles zenésimérő, mint kitünő katonai író. Eljárszatta a régi magyar nótákat; Bóka, Rózsavölgyi, Csermák darabjait, melyek eredetiséget, zsi-

Most már csakugyan nem almodott. Bizonyos volt dolgában; de föltette magában hogy maaddig semmitse tesz, egy árva szóval sem árulja el magát, amíg neje emez éjjeli kirándulásainak céljával teljesen tisztában nem lesz. Szemmel tartotta Babettét már amennyire egészséges alma engedte, mert ő kelme képes volt meg járás, sőt lovaglás közben is elszundítani. Nyugodni tért előtőtt a gyertyát, de csakhamar megint csöndesen fölkel, hogy megléssa Babettét; de egy neje ajtja melletti széken épp oly csöndesen elaludt, mintha derekalkán fekdött volna, s másnap reggel a padlón elnyújtózva ébredt föl. Mindamellett is sikerült megbizonyosodnia arról, hogy neje koronkint minden éjjel elhagyja a a hazát s aztán megint hosszabb ideig nem

Lassan-lassan a cselédék is kezdtek észrevenni Weinlichné Babett asszony éjjeli kirándulásait, s az egész háznépben hazas izgatottság vett erőt. A szakácsné a káposzta vágásánál sóhajokkal könnyített leken s a lepényeket befőtél s könnyivel feltette egyszerre. István, a vén szolga ellenben, a nőnem s a hazaság megcsöndösödött el-lensége, Salamon királyra emlékeztető keser- ves elmékedésekre használta föl a esábitó alkalmat s még a szegény Weinlichet se ki-mélte meg töltük.

„Ugy ám“, mondotta, „csak helyesen s okosan cselekedtem én, uram, hogy meg nem nősütem, uram.“ E mellett hévvel tisztogatta Weinlich magas vizáló eszámját.

„Hogy érti ezt kend, István?“ kérlette Weinlich nyugtalanul.

„Hát hogy értem, uram?“ vizszozta István vállat vonva, „minden bizonyval csak úgy általánosságban, jó uram, gyarló, pákosztos egy nem az, uram, nem hiába visel hosszú öltözetet, uram, s forgolódik ide-oda, akar a szélvitorla, uram.“

„De vannak ám jó asszonyok is, István!“

„Vannak?“ kérlette az öreg, miközben szörnyen esodákolzó állásba helyezte magát, „annyival jobb, uram, örülök rajta, jötevő uram, ha vannak olyanok is.“

„Mit tud kend, István, miről beszél kend?“ kérlette Weinlich izgatottan.

„Semmitse, uram, semmitse tudok, ugyan mit is tudnék? én csak úgy vélek-szem, uram, s aztán levonom a tanács-gokat.“

„Ugy van, gondolta a szegény Weinlich, mindnyájan tudják már, nóm elárult, Babett! ugyan ki hitte volna! areod anyagi, szívem pedig örödi.“

Weinlich e fájdalom gyanakvas be-folyása alatt álmát s étvágyát kezdte vesze-ni, de még túrtöztette magát, Babett csak azt vette észre, hogy szávaival fukarkodott s minden pillanatban ráfordert. Ő ezeket a kedveltségeset hivatásának róta föl s türelmesen viselte, amit csak mulékony rossz kedvnek velt.

A nyugtalanító jelek e közben szaporodtak. István egy reggel egy medleség ezeket mondotta Weinlichnek. „Tegnap erre

lovagolt egy huszártiszt; be szép volt rajta az egyenruha, csak úgy csillogott a nap fényében, uram.“ Másnap közönyösen jegyezte meg az öreg. „Tegnap megint erre lovagolt a szép tiszt.“

Harmadnap Weinlich az ablak becsu-kott zsaluga mögül leselkedett és csakugyan eljött egy huszárti zt, aki lassan ellepetve a nemesi lakot oly érdekel vizsgálta, hogy valóban gyanut keltett.

S ismét holdtölte lett. Ekkor egy reggel István képből teljesen kikelve hozta be a eszámát. „Uram“ kezdte hirtelen, „isten legyen irtalmas mindnyájunknak. Ma éjjel — amikor a kertbe mentem, hogy a fülemle énekét hallgassam — keresztet vetett ma-gára — „ugy van, uram, kisértetett láttam.“

„Badarság.“

„De bizony, uram, isten engem így segítlen, láttam“, vizszozta István; „nagy, fehér alak volt s anyalként lebegett át a kerten.“

„Részeg volt kend, István.“

„Higye az ur, ha betszik, de én tudom, amit tudok Ezt a hazát veszedelem fenye-geti.“

Az ezt követő éjszaka Weinlich jó ké-sőn ért haza egy távoleső majorból. A nemesi lakhoz közeledve, a kert kerítése hosz-szabán lepest jött lovával. A kertben hirtelen egy a lenyugvó hold fényében továbbbenő fehér alakot vett észre. Önkenytelen meg-állította lovát. Minden hajszála az ég felé

lajkodását és buslakodását egy fővárosi cigány sem bírta oly tisztá kifejezésre juttatni, mint Rác Guszti. Aranyos ifjúságunk zárt társaságban már többször gyönyörködött Rác Guszti játékában, mely az úszógói kastélyban is tetszésre talált. Demokratikusabb zenekedvelők a Radó vendéglőjében és a Bedő kavéházában hallgathatják a nagytehetségű hegedűs játékát

† **Frater Pál.** Érkeserűi Frater Pál, az oly korán és váratlanul elhunyt pécsi kir. törvényszéki bíró holttesteme szerdán d. u. 5 órakor szenteltetett be a Ferenciek-utcájában a Schwartz-féle házban levő lakásán. A gyásztertartásra megérkezett városunkba az elhunytak testvére Ákos és húga Irénc. A szertartás után, melyet dr. Szeredy József kanonok végzett, a koporsó a gyászkozsira tetetett és a vasúti állomásra szállítottatt. A gyászenetet egyike volt a legimpozánsabbaknak, melyek valaha városunkban láthatók voltak, a jóbarátok, ismerősök és a lakosság ily módon fejezték ki részvétét és sajnálkozását a gyászeset fölött. A vasúti állomásra érve, dr. Szeredy József kanonok egy imát mondott a koporsó fölött és egy „Miatyánk” elmozsolása után a koporsó vasútra tetetett, hogy Ér-Szilindre, a családi sirböltbe szállítottassék, melynek ajtai rácsukodván, nem marad utána más, mint a fájó emlék, mely vissza-vissza száll, megregeztetve a kegyelet hurját szívünkben és bús szánalmat kelte az oly korán elhunyt jó barát és kortárs iránt, ki éltében oly sokaknak kedves volt. Aldás emlékezetén.

Műkedvelői előadást rendezett a szigetvári kereskedelmi kaszinó f. hó 23-án dr. Hoffmann J. elnök vezetése alatt az egytel helyiségében. Ez alkalommal színre került Szigligeti „Mama” vígjátéka. A címszerepet (Magoriné) Bienenfeld Malvina k. a. jeles tehetséget eláruló ügyességgel adta; játékán meglátszott, hogy nem mindennapi képzettségű nővel állunk szemben. Cizilli szerepét sok kellemmel és eleganciával adta Rechnitzer Ilonka k. a. Kardos Irén k. a. „Eszti” szerepében kedves játékával meghódította a szép számú közönséget. A férfi szereplők közül Berki Akost Kárpáti Manó polg. isk. tanító figyelemre méltó aethetikai képzettséggel és ügyes alakítással adta. Béla szerepében Diamant Gyula postatiszt és Ugr Miksa szerepében Lichtenstein M. postatiszt elismerésre méltatták magukat. A zindarabot

megelőzőleg Fried Davidné asszony rendezése mellett igen csinos életképeket mutattak be, melyekben részt vett Szigetvár helyeinek színe-java. Előadás után társas vacsora, ezt pedig követte a hajnalig tartó kedélyes táncmultság. A sikerült multság szép összeget jövedelmezett a kaszinói könyvtár javára.

Bankócsináló paraszok. A pénzhamisítás, jobban mondva bankócsinálás, úgy látszik, speciális magyar virtus. Az országnak alig van oly vidéke, hol időnként föl nem merült már egy-két furfangos csizmadia, marha kupec, sőt egyszerű földművelő paraszt, kik mindannyian azt tartották, hogy, ha a németnek szabad bankót csinálni, miért ne lehetne neki is? Lehetett is, hanem aztán rajta is vesztek. Sokan már a csináláskor, mint a kecskeméti csizmadia, kinek minden csinált 4 krajcárosra 8 krajcárjába került, (hanem azért csak gyártotta hűségese a 4 krajcárosokat), a legtöbben azonban a csendőrség révén, kik valóban nagy sikerrel pusztítják ezt az agyfutó és közveszélyes magyar specialitást. Legutóbb Vásáros-Dombon fogtak el egy pénzhamisító bandát, melynek egy paraszt volt a gépésze, ki öt percnél 1600 frtot tudott csinálni és volt már készletheben vagy 100000 frtjuk. A bandából már 20 ember fogatott el. — Sárboárdon is elfogtak egy másik bankócsináló bandából 1 parasztot kinél felette sok vadonut-uj bankót találtak. Az elfogott neve Schneider Péter. Két társa: Bertalan János és Meeskei Péter. — Miután a két banda e vidéken működött, nagyon valószínű, hogy hamisított pénzeiket is itt bocsátották forgalomba és azért a lakosságot óvatosságra intjük.

A vasárnap délutáni nagy viharról, mely egy ugyanazon időben az ország több részében nagy pusztítást vitt véghez, a vidékről több tudósítást kaptunk. Ibfáról a következőket írják lapunknak:

E hó 23-án délután 4—5 óra közt iszonyú vihar dühöngött; fényes felhő óriási sebességgel éjszak nyugotról sietett hozzánk, minden dörgés nélkül borzasztó széllel, mely a fákat gyökerestül kidobta, a háztetőket pehelyként emelte a légbé; réce tojás nagyságu jég rövid 10 perc alatt, a még int levő idej kukorica, hajdín és szőlőtermést tökéletesen tönkre tette, úgy, hogy a szegény nép, amely idej rossz buza termésével

a kukoricából reménykedett kenyeret, a bortermésből az adóra és más szükségletére kis pénzt szerzehetni, véglegesen tönkre van téve, és a legnagyobb nyomornak néz eleibe. Mily nagy mennyiségben esett légyen a jég, kitünik abból, hogy még másnap is Ibfán halomszámra feküdt a jég az utcákon!!! Ezen pusztító vihar Somogyapátnál keletkezve, keresztül ment Szigetvár, Csertő, Mozsóg, Szulmány, Tó-Keresztur, Almamellék, Ibfá, Csebény, Horv.-Hertelend, Gyűrűfű, Korpád, Bükkösd, Megyefa községeken és innen keleti irányban, tudja a jó Isten még hány határon keresztül, elvervén és tönkre tévén mindent.

A helyhátí járásból írják: Saasd volt az első a járásban, a hol megkezdette az orkán rémítő működését. Innen azután Magyar-Székre jött, hol két felé oszlott, egyik része Szopok, Komló és Mánfa környéket, a másik B.-Janosit és Battyán községet keverte fel. A merre csak ment, mindenütt rombolt, pusztított. Nem volt elég a rettenetes szél és felhőszakadás, a mely fákat szakított ki tövéből, s tört derekban el, és a réteken tett kiszámíthatlan károkat, hanem betetőzte azt a tíz percig tartó majd diónagyságu jég esése, a mely a gazdák szőlőtermését tette teljesen tönkre, s szépek igérek kukoricáját tizedelte meg. A szőlő oly csupasz, hogy vesszőjénél egyebet nem láthat a szem. — B.-Janosiban még az éjszaknyugatra fekvő háznaknak és a templomnak ablakait is beverte a jég, sőt a falról a vakolatot leverte.

Mechanikai muzeum. Werin hirneves muzeuma, mely életragságu és mozgó viaszalakokban a mult és jelenkor legnevezetesebb egyéneit mutatja be, ismét látható lesz városunkban. A tulajdonos muzeumát a vasárnapon állította föl és azt vasárnap nyitja meg. Erre vonatkozó hirdetését ajánljuk olvasóink figyelmébe.

Gyilkosságának esett áldozatával B.-Vörösmarton Uszodi József orrvadász. Nevezett hétfőn este elment hazulról és nem jöven haza, másnap keresésére indultak és szerdán délelőtt meg is találtak a Kis-Duna mellett elterülő egyik tengeri földön agyonlőve. A lövés még hétfőn éjjel történt, 20—25 lépésről, golyóval és soréttel. A lövés a szíven hatolt át. Alapos gyanura 2 egység elfogatott. Az egyik a vörösmarti vadászati berölje, a másik egy orrvadász, ki ezen kívül

meredt ez alak láttára. A kísértet lassan a házhoz közeledett s a nyitott ablakon át végre Weinlichné asszony hálószobájába lépett, erre az ablak becsukódott s a függöny legördült.

Weinlich az udvarra nyargalt, leszállt lováról s épp a házba akart lépni, hogy itélőszéke elé állítsa nejét, amikor a küszöbön ismét egy fehér alak lép elejbe. Borzadva szökött vissza. De ezuttal nem kísértet állt vele szemben, hanem a szakácsné, ki — mint Weinlich — egész testében remegett. Megragadta a kezét s bevonszolta a sőtőházba. „Uram, suttogta, borzasztó, mindent fölfödöztem“.

„Mit födözött föl, Anna?“ kérdi Weinlich egy padkára ülve.

„Uram! uram! kiáltott e pillanathban az öreg István, ki lengő fehér fűrtökkel rontott be. „A kísértet — maga a ténsasszony. Ráismertem“.

A szolgát nyomban a kocsis követte

„En is láttam a ténsasszonyt“, tette hozzá, csukott szemmel ment végig a kerten, akár egy halott“.

„Ugy ám, kezdi most hévvel a szakácsné, a ténsasszony holdkóros. Vigyáztam rá s láttam, hogyan nyitotta ki csukott szemmel az ablakot, hogyan ment ki rajta s aztán hogyan tért megint ugyanazon az uton vissza“.

„Borzasztó! sohajtott Weinlich, de mi lehet ennek az oka?“

A vén cselédek körülvették urukat s tanakodtak.

„Nem mondom, hogy a ténsasszony megölt valakit“, vélekedett a kocsis, de épp így járkált egy ember falunkban éjnek idején, holdfény mellett s később kiült, hogy sok évvel azelőtt véres gyilkosságot követett el“.

„Ugyan mi nem öltik még az eszedbe“, mond a szakácsné, szegény ténsasszonyunk menyegzője előtt nyilván boldogtalanul szeretett, s ez nehezedik a szívére“.

„Uram az asszonyi állapot hűlen egy te rémtés“, kezdte mérges mosollyal az öreg István, „a jó Isten tudja, ki tetszett meg a ténsasszonyunknak, s most tán afféle lélek-mardosások gyötrik“.

„Az ok minden bizonyon borzasztó“, mond Weinlich. „De mi csak akkor járhatunk a végére, ha mindannyian hallgatunk, semmit vele észre nem vétetünk, figyelemmel kísérjük, ha a házat elhagyja, s követjük, hogy lássuk, mit cselekszik. Ebből aztán már következtethetünk“.

Mindnyájan készítettek egy tervet a következő éjszakára.

Az ezt követő nap Weinlichre nézve fölöttébb lassan mult. Kiválóan érezte szigorúságát a szántóföldeken foglalkozó aratókkal s az erdőben dolgozó favágókkal. Végre beesteledett. A szokott időben ki-ki lenyugodott a nemesi lakban; de nemsokára, miután Weinlichné Babet asszony szobájában elfofootta a gyertyát, először férje

hagyta el az ágyat, hogy a konyhába lopózzék, csakhamar hozzásegődött az összes cselédség a dajka kivételével, aki a gyermekkel aludt.

A szakácsné Weinlichné. asszony ablakával szemben egy sűrű orngabokor mögött foglalt helyet. A többiek Istvánnal egyetemben — ki, a jó ég tudja mi célból, egy régi pallossal fegyverezte föl magát — a kertágy alatt várakoztak, mely a szabadba vezetett. Mindanyikuknak dobogott a szíve.

Nemsokára felkendezve jött a szakácsné s intett Weinlichnak, hogy gyorsan kövesse. Mindnyájan gyors, ügetésszerű léptekkel siettek az egész kertet átszelő fásor alatt a nemesi lak felé. A pallo. félemlítőleg csörömpölt az éj csöndjében.

A kert közepén mesterséges dombra kis görög templom volt építve.

A szakácsné megállott közelében és szájára tette az újját. A többiek ekkor lassan, lábujhegyen közeledtek és István kihuzta hüvelyéből a pallost.

A bálulástól meredten azonban valamennyien hirtelen megállottak, s a következő pillanathban az egész kar harsány nevetésben tört ki.

A templom előcsarnokában, két sugár íon-ozlop közt, a teli hold ezüst fényétől kísértetiesen megvilágítva, Weinlichné Babet asszony áll, fehér pongyolában, behunyt szemmel és — harisnyát kötött.

börtönviselt ember is. Az elfogottak alibijokét nem tudják kimutatni.

A helybeli izr. fu- és leányiskolában a beiratások f. hó 30. és 31-én, valamint szeptember 1-én délelőtt 9—12-ig és délután 3—6-ig történnek. A t. c. szülők és gyámok keretnek, hogy a szükséges adatok bejelentése céljából a gyermekeket személyesen bemutatni szíveskedjenek. Az 1 osztályba csak oly gyermekek vétettek fel, kik a törvény értelmében a 6. évet elérték és ezt a főt, rabbi úrtól nyert kimutatással igazolni tudják. Minden upon beépő tanuló tartozik miniszteri rendelet folytán himnböltési bizonyítványt telmutatni. Azon szülők, kik a tanpénznek teljes vagy csak részben való elengedését óhajtják elérni, keresetüket úgy szóval, mint írásban terjeszthetik elő szeptember 1-én az iskolai vagy hitközségi irodában. Az iskolaév megnyitása alkalmából a templomban ünnepélyes istentisztelet fog tartatni szeptember 3-án délelőtt 9 órakor.

A szent-lőrinci bucsu, mint máskor is egész vasári külszínben s nagyságban e hó 16-án tartatott meg. A templomter, orsz-ut s nagutcában, két sorban lenyulva egész satortábor volt. Reggeli 10 órakor szokatlan hosszan tartó harang zúgás keltette fel a hemzsegő nép figyelmét. Ekkor ment ugyanis Tróll Ferenc praelatus a plebánia lakból a templomba, hol a rendes isteni szolgálaton kívül más ténykedést is végzett. Ugyanis: Tóth Gyula helybeli plebános, mindig és mindig talál valamit, mi az Istenháza disztisére s a lélek emelésére kellemes kihatású. Két évvel ez előtt 6 és 9 mmzásas harangot s a tornyot csináltatta; — mult évben a foaltárt festette; Mária és Szt.-Antal oltárokat pedig egész újból s megfelelő szobrokkal állíttatta; 400 frtos márvány kereszt-kutat vett, valamint az egész templomot fehér és kék kocka-kövekkel kirakatta és az így igen diszessé vált templomnak igen értékes miseruhákat, zászlókat, edényeket és mennyezetet szerzett. Az ő jó szívetől került ki az is, hogy a kthanító részére épült 1200 frtos gazdasági épületek költségei feledzéséhez — önkényüleg 400 frtot adományozott. Az jden pedig az orgona 14 változatra nagybittatott két klaviatúrával, s ennek felszentelése képezte más ténykedését. Ö Méltóságának: Mint a bucsu utókövetkezményei bizonyították, a vendégszerető házigazdák, valamint a szorgalmas Märhák étel és ital dolgában ugyancsak előálltak; az esti és másnapi reggeli vonatoknál az egész állomás, különösen a jegyváltó hely teljesen ostrom állapotban volt, oly annyira, hogy a ténykedő vasuti tiszték szerint a: »Bpesti, pécsi kiállítás, sem a király látogatás alkalma nem szolgáltatt nekik ily és ennyi kellemetlen teendőt, ennyi kapacitálhatlan, jó kedvtől túlradató egyént. Valjék egészségükre!

A közönség figyelmébe. A Krassó-Szörény megyei Lapok par nap előtt szó szerint a következő hirt közölte: »Üzérkedés az irodalommal. Kormányos Róza és Fülöp György nevü egyének minden megrendelés nélkül, minden visszaküldés dacára, folytonosan zaklatják a közönséget holmi regény-tákolmányokkal s ha tolakodásuk dacára sem rendeli meg valaki fércelményeiket, kvalifikálhatlan hangon nyílt felszólításokat és intéseket küldenek szét az előfizetők nyákrá, kiknek viszonzásul sorsjegyeket, órakeset, lyukas mogyorót s más ígérgetnek. Most épen Bársony István (?) neve alatt egy »1 Nagy Napoleon« címü regénnyel üzük mesterségüket. Ova intjük a közönséget, föl ne üljön nekik; első sorban pedig a fővárosi sajtó figyelmét hívjuk fel ez obskurus cégre. Félreértések kikerülése végett kijelentem, hogy én sem Kormányos Rózát, sem Fülöp Györgyöt nem ösmerem, velök semmiféle összeköttetésben nem vagyok, soha nem is voltam s az említett regényt megírni eszmágában sem volt. Nevemmel az illetők visszaélték, a miért törvényes uton fogom őket felelőségre vonni. A t. közönséget van szerencsém egyuttal arról is felvilágosítani, hogy az a bizonyos Bársony V. István, a ki vidéki lapokba

szokott írogatni s vidéki városok kocsmáiban és kávéházaiban felolvasásokat tart, nem én vagyok. Van már annak vagy másfél éve, hogy a Budapesti Hírlap szerkesztősége figyelmeztetett engem erre a Bársony V. István ural, a kinek különös ismertetőjele, mint hallom, az, hogy sánta s a kit a nevezett lap olvasói velem majdnem összetévesztettek de mert nem szeretem a feltűnést, minddég hallgattam. Most azonban már megtörtént egy párszor, hogy nem irodalmi természetü dolgokban is összetévesztettek Bársony V. István ural, ami még kevésbé kellemes rám nézve, mintha verseit nekem tulajdonítják, ennél-fogva kérem a t. közönséget, hogy alkalomadtán különböztessem meg benünk et. Hírlapiró kollegáimat pedig arra kérem, hogy legyenek szivesek ezt a nyilatkozatomat lapjokba átvenni. Bársony István

Felelős szerkesztő és laptulajdonos
FEILER MIHÁLY.

Maradék selyemszöveteket 25-33% sőt 50% engedménnyel az eredeti árakból szállít méterzárura és egész ruhákban vám és portmentesen **Henneberg G.** (cs. és kir. udvari szállító) **Zürichben** Minták postafordultával. Levelek Schwabza 10 kros bélyeggel küldendők.

✝

Nyilvános köszönet.

Mindazok, kik felejtethetlen testvérünk

örkeserű FRATER PÁL
pécsi kir. törvényszéki bíró

elhunyta alkalmából részvétnyilvánításokkal benünket megtestelték és ezzel fájdalunkat enyhíteni törekedtek, fogadják szívünk mélyéből fakadó meghatott köszönetünket.

Pécs, 1891. augusztus 26.

3653 **A gyászoló család.**

NACH AMERIKA.

Fahrkarten
bei der 3382

Niederländisch Amerikanischen Dampfschiffahrts Gesellschaft.

Kolewring 10 **WIEN.**
IV Weyri gasse 7a

Prospecte u. Auskünfte prompt u. unentgeltlich.
Kürzeste, schnellste und billigste Reise

Az „**EUROPA**“ kávéház kerthelyiségében
minden nap föllépte az
első pécsi daitársulatnak
Angelotti igazgató igazgatása alatt.
Válogatott műsor. Bővebet a napi hirdetések. Szabad bemenet. Vasár-és ünnepnapokon belépti díj 25 kr.

Rendkívül fontos találmány gyengeség ellen!

Férfiaknak!

A cs. és kir. szab. **Potentator**-ral gyógyulhatnak férfiak rögtön, tartósan és utóbajok nélkül, még oly esetekben is, hol semmi sem használt; még több évi gyengült v. elvesztett erő is helyreállítatik (külsőleg észrevehetetlen, garantirozott ártalmatlan, izgalom nélküli, kellemes gyógymód). Hires tanárok elismerő nyilatkozatai, legmelegebb orvosi ajánlások és alaposan kigyógyultak ezernyi hálaíratái érdek nélkül tanácsolják a cs. és kir. szab. **Potentator** alkalmazását. Maradandó eredmény. A küldés és csomagolás discretióval. Tartalom és származás felismerhetlen **Dr. Altmann Károly**, Wien, VII. Mariahilferstrasse Nr. 70. Felvilágosító rőpiratok kívánatra ingyen és bérmentve küldetnek.

Üzlet-megnyitás.

Van szerencsénk a n. é. közönséget értesíteni, hogy **augusztus hó 26-án**, Kis-tér, Reeh-féle ház az elefántnak átellenében

cipész-üzletet

nyitottunk, mely alkalommal alázattal ajánljuk magunkat; mindennemü **férfi, női- és gyermekcipők**, a mi a legjobb és legünnomabb készítmény Pécsen, az mi nálunk megkapható, a legjobb anyagból fogjuk előállítani és igyekezni fogunk mindennemü javítás munkálátokat legpontosabban és gyorsan kiszolgálni.

Végül felemlitendőnek tartom, hogy 10 évig Reis János cipész üzletében mint szabász működtem.

Számos megrendelését tisztelettel várjuk

Sizsler Nándor.
Misángyi György.

Szállítható mezei vasutakat

gazdasági, erdészeti és ipari célokra legjobb kivitelben jutányos áron,

továbbá:

Schlick-féle

mélyítő és egytetemes acél-ekétek (Sack-rendszer)

jelentékenyen leszállított árak mellett szállít a

SCHLICK-féle vasöntőde és gépgyár részvény-társaság
BUDAPESTEN. 3594

Lakás-változtatás.

Tudatom a n. közönséggel, hogy lakásomat saját házamba, Király-utca 27. sz. (a „Pécsi Kölcsonös Segélyző Egylet“ épülete mellett) tettem át.

Pécsett, 1891. aug. 28.

3650 **Dr Ludwig Ferenc.**

Kapható minden fűszer-
ajándékra.
Az orvosok által melegen
Vera-Jortás.
A hazai ásványvizek legjob-
bat között foglalt helyet a

10294. sz./1891.

3648

Árverési hirdetés.

A pécsi kir. törvényszék mint telek-
könyvi hatóság közhírré teszi, hogy Anderle
Antal végrehajtónak

Gratz Tamás

végrehajtást szenvedő elleni 44 frt tőkekö-
vetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyé-
ben a pécsvárad kir. járásbíróság területén
levő Hídor község határában fekvő, a hídori
2. sz. tjkvben felvett 2. sz. házra, belső-
sége 493 frt becserban + 307. hszsz. szőlőre
240 frt becserban, a 225. sz. tjkvben felvett
72b. hsz. a. fekvőségre 47 frt becserban, a
180. sz. tjkvben felvett 380. hszsz fekvőségre
136 frt becserban az árverést ezenel meg-
állapított kiküldési árban elrendeltetik és
hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az **1891.
évi szeptember hó 16-ik napján d. e.
10 óraker Hídor község házána**l meg-
tartandó nyilvános árverésen a megállapított
kiküldési áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az
ingatlan becserának 10 százalékát vagyis 49
frt 30 krt. 24 frtot 4 forint 70 krajcárt
és 13 frt 60 krt készpénzben, avagy az 1881.
évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal
számított és az 1881. évi nov. hó 1-én 3338.
sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 7.
§-ában kijelölt övadekképes értékpapírral a
kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi
LX. t. cz. 170 §-a értelmében a bánatpénz-
nek a bíróságnal előleges elhelyezéséről kial-
lított szabályszerű elismervényt átszol-
gáltatni.

A pécsi kir. törvényszék, mint telek-
könyvi hatóság 1891. évi július 24-én.

Lukrits István
kir. törvénzi bíró.

Keil Alajos-féle

Padlózat fénymáz

(Glasur)

legkitűnőbb mázólo szer puha padló számára, 1 nagy palaék ára 1 frt 35 kr., 1 kis
palaék ára 68 kr.

Viaszk-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő szer kemény padló számára, 1 köcsög ára 60 kr.,
mindenkor kapható:

Eizer Jánosnál Pécs.

3633

A legolcsóbb magyar napilap a

„MAGYAR FÖLD”

közgazdasági s politikai napilap
teljesen független programmal.

Szerkesztik

Löcherer Andor és Kormos Alfréd.

A MAGYAR FÖLD bel- és külpolitikai közt a poli-
tikai és közgazdasági téren szereplő
férfiak egész sorát találjuk.

Előfizetési ára: negyedévre 3 frt, egy hóra 1 frt.

A Magyar Föld előfizetői a lapingyénhirdetési rovatát
nagy sikerrel használják.

Különböző mellékletek.

Mutatóvány számokat ingyen és bérmentve küld:

a „MAGYAR FÖLD” kiadóhivatala
Budapest, Erzsébet-körút 21. sz.

Segéd-jegyző

kerestetik, ki helyét azonnal elfoglalhatja
Fizetése teljes ellátás mellett havonként 15
frt Kie ez állási elnyerni óhajtja, forduljon
levélelleg mihamarabb **Radó Ádám** kör-
jegyzőhöz Püspök-Szent-Erzsébet, via
Pécsvárad. 3653

Védelmet nyitott árnyékszékeknel

meghülés, légkuzam és szag ellen nyújtanak
a legújabb szabadalmazott

Árnyékszékűlések

emlékített óntott vas csezevel, automatikus ke-
szülék által legmentesen záródva. A már meglevő
ülődészakára mindenütt könnyen alkalmazható és vízbőlítés nél-
kül használható. — Ára fényezetlen 9 frt, fényezve 10 frt Szté-
küldés utánvél mellett. Kivitel szálland.

Kapható csakis a készítő és a szab. i írtokosa

WOLF SOMA

Budapesti vasútor gyári raklárában, Dorotya-úten 2-ik szám.

Cs. és kir. szab.

TIRGRAM

Utánzásoktól
óvakodjunk!

Hogy minden **FÉRGET** biztosan elpusztítsunk, ne hasz-
náljunk mást, mint a 4 év óta kitűnő nár

Tirgram-készítményeket és pedig Tirgram-Excite,

mely egyetlen mérgező, embernek és háziállatnak semmiképp sem ártó szer patkányok és egerek
elpusztítására. Ára dobozban 1 frt.

TIRGRAM-TINKTURA

poloskák és azok petéinek kiirtására palackokban ecsettel 20—40 és 60 krajcár.
Literes palaékkal 2 frt 50 kr.

TIRGRAM-POD

svábok, muszkák, bathák, legyek, molyok és növény-fégek ellen 15 és 3 frt. Kís. doboz 3 frt.

Főraktár: **TIRGRAM-TÁRSASÁG, BUDAPEST József-tér 2. sz.**

Főraktár Pécsett, LANG H. FIA urnál.

Kapható minden tuszerkereskedésben

3494

TH. WIESE ÉS TÁRSA

betörés ellen biztos **tűzálló**

PÉNZSZEKRENYEK

főraktára Pécsen:

FÜRST LIPÓTNÁL

Kis-tér 3-ik szám.

3600

Árverési hirdetemény.

Duna-Szekeső község előljárósága részéről ezennel közhírré tételik, miszerint Duna-Szekeső község dunai

révdijszedési joga

f. évi szeptember 12, reggeli 9 órakor a község házában tartandó nyilvános árverésen **1892. évi január 1-től három évre** haszonbérbe adatni fog.

Az árverési feltételek a jegyzői irodában betekínthetők.

Duna-Szekeső, 1891. augusztus 17.

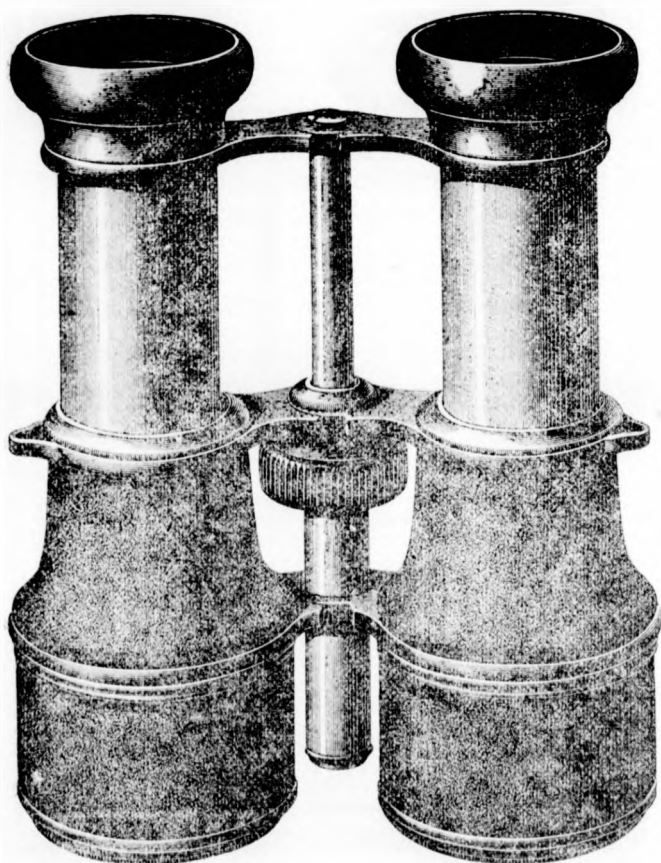
Freytag Lajos
körjegyző.

Frányó Mihály
bíró.

EKSZERESZ. ÓRÁS ÉS LATSZERESZ

Schönwald Imre

Főüzlet: Király- (fő)-utca, a „Hattyu“-épületben. **PÉCSÉN.** Műhely: Király-(fő)-utca, Mestrits-féle házban

Legdusabb választék *gyémántos boutonok, gyűrűk, nyakláncok, melltűk s karkötők*ből legujabb fazonban 20—200 frtos árban.

Legjobb szerkezetű s elegáns műmunkálatu *uri és nő-arany* és ezüst láncok és órák 18 frttól egész 350 frtig.

Nagy raktár különböző s legfinomabb izlésű ékszerek, *ben. u. m. függők, medálionok, amulettek, jousok, láncok, karkötők*, úgy szintén koráll- és granátáruk.

Legujabb divat szerint s nagy műizléssel készült *asztali állóórák, gyűjtőkosarak, konfekt-tartók, cukor-szalenczék, kezes gyertyatartók* (girandolok) sat., ugy szintén elegáns mintájú ezüst étszer-készletek 6, 12 és 24 személy számára.

Dusan felszerelt látszer-raktáramból ajánlok orvosi rendelet szerint készült s minden képzelhető alaku s művű *arany ezüst és tekoősbékacsont* foglalatú szemüvegeket orrszorítókat, továbbá *színházi, tábori s turista-látesőceket, irógépeket, lég- és hőmérőket.*

Ékszerraktáramnak különös osztályát képezik a *valódi La alparca ezüst* (berendorfi gyártmányu) *étszerek, asztali állóórák, gyertyatartók, cukor-szalenczék, kenyérkosarak, borellény-készletek, bor- és sörkancsók* sat.

„Pécsi emlék“ jeligés *arany és ezüst gyűrűk.*

Összes *arany s ezüst* áruim hivatalos fémjellel vannak ellátva.

Nagy raktárt tartok *fali-, inga-, szalon-, ébresztő- és iroda órákban*, úgy szintén *arany- és ezüst-zsebrórákban*, melyekből 3 évi jótállás mellett szolgálók.

Arany- s ezüst-ékszerek, valamint mindenemű órák javítását gyorsan s gondosan teljesítem.

Kívánatra raktáram bármely osztályából készségesen küldök választás végett tárgyeket.

Sertés-eladás.

Tiszta K.-jenői faj, tenyésztésre s főképp hizlalásra kiválólag alkalmas göbe, kan és ártányok, összesen 130 drb. darabonként vagy összesen eladós s bármikor megtekinthető a pellérdi uradalomban.

Pellérdi uradalom számtartósága.

Pécs, Budaikülváros vásártér.

Werin

nagy történelmi mechanikai

MUZEUMA.

Életnagyságu és mozgó **viaszalakok**, melyek hasonlatosságuk, csodálatraméltó jelmezük és csodálatos mechanikájuk által méltó feltűnést keltenek.

Az alakok műsora:

Legújabb 1001 éj nagyszerű látványosság. — RUDOLF trónörökös a ravatalon. — Vecsera bárónő, a kétszer díjkorozott bécsi szépség. — XIII Leo pápa ő szentsége, teljes egyházi díszben, áldóan. Hőfehérke a hét törpével és a herceggel. — II. Sándor, orosz cár a halálos ágyon. — Almée az egyiptomi csodaleány. — Koch Róbert, a híres tanár Berlinből. — Fatima, híres keleti szépség. — Amor és Vénus mythologiai remekmű. — 5 alvó Amoretta a Schwanthali muzeumból Münchenben.

Egész sorozata a népfajoknak a világ minden részéből és számos egyéb híreves személyiségeknek. — Külön szakaszban: MELUZINA a habok tündére, fele hal, fele nő ábrázol. — Ezen szabádmázzott remek mozgó alak eddig még Magyarországon nem volt látható.

Ezeket kívül egy **párisi nevető terem**, melyben minden látogató nevetni kénytelen. — Kiállításom minden család által minden megtekintés nélkül megtekinthető.

Belepti díj: felnőtteknek 20 kr., gyermekek és katonáknak örmestertől lefelé 10 kr.

Naponkint nyitva reggel 8 órától este 10-ig fényes kivilágítás mellett.

Miután ezen nagy muzeum Európa legnagyobb városaiiban a legnagyobb köztetsésben részesül, számos látogatást kér mély tisztelettel

Werin R. muzeumtulajdonos.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

EGYETÉRTÉS,

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. Ez a magyar olvasó közönség lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposága, és sokasága, rovatainak változatossága, kitűnősége, a különböző olvasmányok gazdag tárházat tettek az 'Egyetértés'-t népszerűvé. Az **országgyűlési tárgyalásokról** a legérzékenyebb s e mellett tárgyilagos hírtudósítást egyedül az 'Egyetértés'- közöl **Gazdasági rovata** elismert régi tekintélynek örvend. A magyar **kereskedő s gazdaközönség** nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az 'Egyetértés' **kereskedelmi s tőzsdei tudósításainak** bőségével s alaposágával ma már nem versenyezhet más lap. A **kereskedő, az iparos s mezőgazda** megtalálja mindazt az 'Egyetértés'-ben, a mire szüksége van. Változatosan szerkesztett tárcájában **annyi régi olvasmányt ad, mint egy lap sem.** Két-három regényt közöl egyszerre, úgy hogy egy év alatt 30-40 kötetnyi regényt, részint eredetit, részint külföldi legjelesebb termékeket jó magyarságu fordításban kapnak az 'Egyetértés' olvasói. A ki olvasni valót keres és a **világ folyásáról gyorsan és hirtelen akar értesülni**, fizessen elő az 'Egyetértés'-re, melynek előfizetési ára egy óra 1 frt 80 kr., negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az 'Egyetértés' kiadóhivatalában küldendők. Mutatványszámot a kiadóhivatal kívánatra egy hétig ingyen és bérmentve küld.

!!Legolcsóbb tankönyvek!!

Az összes tanintézetek u. m. egyetem gymnasium, reál, polgári kereskedelmi és népiskolák, papnöveldek és képezdek részére mélyen leszállított áron kaphatók

Pfeifer Manó antiquar-könyvkereskedésében

Budapest, Egyetem-utca 11. szám alatt.

Tanodák különös kedvezményben részesülnek. Megrendelések ugyanazon napon, pontosan eszközöltetnek. Egész könyvtárakat vagy egyes könyveket folyton vásárlók készpénzért, vagy becserelek, más könyvért.

3651 Árjegyzékek ingyen és bérmentve!

Egyetlen kísérlet mindenkit meg fog győzni arról, hogy

"Zacherlin"

valóban a legjobb minden főreg ellen, minaan — jobban mint bármely szer — megtűp erővel, és gyorsasággal **minden** rovarot teljesen megsemmisít. Legjobban használható szertelévelles által Zacherlin szőrő készülék utján.

A Zacherlin nem csupán a közönséges főreg periat összerészesít, mert a Zacherlin egyes en szajtszaj, különlegesen, mely számosan kapható: usként, mint

lepecsételt palackokban J. Zacherl névvel. Aki tehát Zacherlint kér es akar papírban, akar dobozban port kap, ezzel minden esetre megcsaitak. Valódi kapható:

Pécsen: Spitzer Sándor fia, Rech Vilmos özv. gye, Ezer János, Vit es Böhm, Reinhold A., Köszl János, Rado Gábor, Obocko K., Simon János, Sipőcz István, Lüll János, Lüll István, Gyimesy Gyula, Herdöin Lajos, Blauther Izidor, Berecz Károly, Bayer Ferenc, Niek Károly, Bachmayer Henrik, Gábor es Hirschler, Dob szay Antal, Hollósy Adólf, Mautner Mór, Leichter Mór, Zaen Károly, Klobac ár M., Kac-kovics Jenő, Spitzer Jakob, Strauser I., Wil-cstein R., Weber Ferenc, Wertheimer Ch. Z. Ivanovics Károly.

Pécs váradon: Dvorszky Béla, Mohácsyon: Auher N. J., Prosslmayer A., Fennad es társa, Bachrach Győző, Stanzinger Gyula, Toldy Ignác.

Szigetvárott: Ocsodái Gusztáv, Fried Dávid, Sabona Gyula, Szalay József.

Siklóson: Pann Gáza, Kerschner Mór, Bárány Sándor es társa, Weinzoldner Jakab, Petrás József, Szentgyörgy Mór.

Villányon: Vornicsk es Varga üzletében.